

**«Гість
тижня»
читайте
на 3 стор.**

**У Жабелівці
згоріло двоє
людей
читайте
на 4 стор.**

**Майстриня
рогозоплетіння
читайте
на 6 стор.**

30 січня - можливий сніг, т вдень -16...-14°C, вночі -20...-18°C. **31 січня** - можливий сніг, т вдень -17...-14°C, вночі -21...-19°C. **1 лютого** - хмарно з проясненнями, т вдень -12...-10°C, вночі -18...-16°C. **2 лютого** - хмарно, т вдень -9...-7°C, вночі -17...-15°C. **3 лютого** - хмарно з проясненнями, т вдень -7...-5°C, вночі -16...-14°C. **4 лютого** - ясно, т вдень -10...-8°C, вночі -17...-15°C. **5 лютого** - ясно, т вдень -8...-6°C, вночі -16...-14°C.

Четвер, 30 січня 2014 р.
№5 (8475)
Ціна договірна

e-mail:
rzorya2003@i.ua

ВІННИЦЬКА РЕГІОНАЛЬНА ГАЗЕТА

Подільська Зоря

Прем'єр Микола Азаров подав у відставку

«З метою створити додаткові можливості для суспільно-політичного компромісу, заради мирного врегулювання конфлікту, прийняв особисте рішення просити президента прийняти мою відставку з поста Прем'єр-міністра», - йдеться у заяви Азарова.

- Конфліктна ситуація, яка склалася в державі, загрожує економічному і соціальному розвитку України, несе в собі загрозу всьому українському суспільству і кожному громадянину. Уряд під час протистояння робив все для мирного розв'язання конфлікту. Ми робили і робимо все, щоб не допустити кровопролиття, ескалації насильства, порушення прав громадян. Уряд забезпечував функціонування економіки і системи соціального захисту в екстремальних умовах. Проте, гострота небезпека

ють додаткових відповідальних кроків. Сьогодні найважливіше - зберегти єдність і цілісність України. Це набагато важливіше, ніж будь-чий особисті плани чи амбіції. Саме тому я прийняв це рішення», - розповів Микола Азаров.

Президент України Віктор Янукович прийняв відставку прем'єр-міністра Миколи Азарова. Оскільки за статтею 115 Конституції України відставка прем'єр-міністра України має наслідком відставку всього складу Кабінету міністрів України, Президент прийняв також відставку уряду. Водночас глава держави, керуючись нормою частини п'ятої статті 115 Конституції України, доручив Кабінету міністрів продовжувати виконувати повноваження до початку роботи новосформованого уряду. Виконуючим обов'язки прем'єра наразі є перший віце-прем'єр Сергій Арбузов.

Перші кроки до примирення зроблено

28 січня Верховна Рада України скасувала 9 з 12 скандальних «законів 16 січня», які викликали чимале обурення в українському суспільстві. Усього за їх скасування проголосував 361 народний депутат, 2 - проти. Не взяли участі в голосуванні 49 обранців.

Таким чином були скасовані такі закони :

721 -VII: Про внесення змін до Закону України «Про судоустрої і статус суддів» та процесуальних законів про додаткові заходи захисту безпеки громадян.

722 -VII: Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відповідальності за вчинення адміністративних правопорушень під час проведення футбольних матчів.

723 -VII: Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відповідальності за адміністративні правопорушення в сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані в автоматичному режимі.

724 -VII: Про внесення змін до регламенту Верховної Ради України .

725 -VII: Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України щодо заочного кримінально-го провадження.

726 -VII: Про внесення змін до Закону України «Про безоплатну правову допомогу» щодо відстрочки набуття чинності положень пункту 6 розділу VI « Прикінцеві та перехідні положення» .

727 -VII: Про внесення змін до статті 197 Податкового кодексу України щодо звільнення від оподаткування подання додану вартість операції з ввезення на митну територію України природного газу.

728 -VII: Про внесення змін до статті 297 Кримінального кодексу України щодо відповідальності за осквернення або руйнування пам'ятників , споруджених на згадку тих , хто боровся проти нацизму в роки Другої світової війни - радянських воїнів-визволителів , учасників партизанського руху , підпільніків , жертв нацистських переслідувань, а також воїнів-інтернаціоналістів та миротворців.

729 -VII: Про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо відповідальності за заперечення чи виліпдання злочинів фашизму.

Вітала велика родина

Минулих суботи і неділі в рідній для неї Михайлівці всі вітали зі славним 90-річним ювілеем гарну господиню і берегиню роду **Лідію Олександровну Паліяницю**. Чотирох дітей народила - діві доньки ще й досі до мами за порадами звертаються. Не забувають про найстаршу в родині також і семеро онуків та десятеро правнуків.

Не оминули увагою ювілярку й держслужбовці та громадські діячі. Так, зокрема, до поздоровельень з боку сільського голови Миколи Верби приїдналися заступник начальника районного управління праці та соціального захисту населення Людмила Циба та голова Вінницької районної ради ветеранів Петро Василич, який зазначив: «Вклоняюся Вашій життєвій мудрості...».

Олекса СЛАВИН.

Життя прожити - не поле перейти

Людина - це особистість, сім'я - неповторність, і живуть вони властивим лише для них життям. Саме про одну з особистостей розповім.

- Свого тата пам'ятаю невиразно, - ділиться спогадами Надія Євгенівна. - Коли народилася, він уже служив у лавах Червоної Армії. Аж розпочалася війна з гітлерівською Німеччиною, і в перші ж дні батька важко поранили. Зі шпиталю його доправили додому, але від ран, несумісних із життям, він помер...

Мама Наталя, готовуясь до Великодня, білила й прибирала в хатині. Чотирирічна Надійка бігала з різочкою і ніби готовувалася до Вербної Неділі: злегка похльостуючи гілкою, промовляла: «Не я б'ю, верба б'є - за тиждень Великден». Весела чорнявка з ямками на щічках зне-нацька заточилася і раптово впала. Коли мама підбігла на крик, то побачила, що в дитини зламана ніжка. Везти до лікарні не було кому і чим.

(Продовження - на 2 стор.).

Із 65-річчям!

Колектив та депутатський корпус Вінницької районної ради, колективи Вінницької райдержадміністрації та комунальних закладів району 1 лютого щиро та сердечно вітатимуть з нагоди славного ювілею - 65-річчя від дня народження - голову Вінницької районної ради, заслуженого лікаря України, відмінника охорони здоров'я, чудову людину, гарного господара, люблячого чоловіка, батька та дідуся, умілого організатора та керівника - **Станіслава Кайтановича ЩЕРБАТОГО**.

Із нагоди святої дніни прийміть, дорогий імениннику, найщиріші побажання мінного здоров'я, великого людського щастя, благополуччя, добра, мури, щиріх і вірних друзів.

Нехай кожен новий день буде щедрим на успіхи та перемоги, багатим на радісні звістки, приемні події, особисті досягнення і благородні справи.

Хай і надалі буде плідною Ваша нелегка праця на благо рідного краю та держави, твердою віра, непоборною силою духу!

Божої благодаті та всіляких гараздів Вам і Вашій родині на довгі та щасливі роки життя!

Дозвольте з ювілеем привітати

I побажати від душі
Багато щастя і добра багато,
Хай буде світлим кожен день в житті!
Хай буде легко Вам вперед іти
I словом добрим Вас завжди вітають.
Бажаєм успіхів великих у роботі
Й побільше творчих Вам натхнень!
Нехай минають завжди всі турботи
I хай приносить щастя кожен день!

Допоможімо землячці!

Вороновичанці Ніні Михайлівні Орлик, котра не один рік пропрацювала на місцевій швейній фабриці, свого часу було зроблену невдалу операцію з заміні тазобедренного суглобу. Відтак жінка нині практично не може самостійно пересуватися. Виправити становище здатні дві складні операції у столичному НДІ травматології та ортопедії. Загальна їх вартість сягає 140 тис. грн. Колишні колеги та односельці вже розпочали збір необхідних коштів. Просимо долучитися до благородної справи всіх небайдужих краян. Давайте спільною участю повернемо землячку до повноцінного життя.

Рахунок пенсійної картки Ніні Михайлівні Орлик в Приватбанку 5168757243716356.

Борошно штурмує Азію

Експорт українського пшеничного та пшенично-житнього борошна за кордон продовжує зростати. Згідно з даними Держстату, із січня по листопад 2013-го року за кордон його продали 185,5 тисяч тонн на 62,4 мільйона долларів. Це в 1,3 рази більше, ніж за аналогічний період позаминулого року. Левова частка борошна - 23,6 тисяч тонн майже на 8 мільйонів долларів - пішла в Китай. Експорт до Піднебесної зрос в 34 рази.

Приміщення облради в руках євромайданівців

У суботу, 25 січня, у Вінниці мітингуючі зібралися під будівлею облради та ОДА, де проходила позачергова сесія Вінницької обласної ради.

Понад тисяча євромайданівців зламали двоє вхідних дверей та прорвалися до адмінбудинку. Правоохоронці спробували натовп відтиснути. Тоді люди почали підривати петарди та знову прорвалися до холу обласної ради. Там прогнувши вибух – мітингувальники підривали гранату. Приміщення охопив ідкий дим. Пікетувальники зірвали плакат із зображенням Віктора Януковича, що висів у холі облради та внесли на вулицю. Сотні співробітників міліції біля приміщення склали щити й не чинили жодних дій, але люди продовжували зводити його на вулиці барикади, побоюючись штурму силовиків.

Міліція відкрила кримінальне провадження за фактом захоплення адмінбудівлі. Губернатор краю Іван Мовчан категорично відкинув вимоги євромайданівців щодо відставки і наразі продовжує виконувати свої обов'язки. Натомість опозиціонерами створено Народну раду, котру очолив киянин, народний депутат України Андрій Шевченко.

Життя прожити - не поле перейти

(Закінчення. Поч. на 1 стор.).

Згодом Наталя вийшла вдруге заміж, тож у Надії з'явився молодший братик, якого вона назвала Вовою. Не встигли нарадуватись - нещастя: померла мати. Шестирічна Надя та її братик залишилися сиротами й притулилися до двоюрідної тітки Афії та бабусі. До шко-

ї – знову травма тієї ж ноги. Тітка Афія відвезла в Гавришівську лікарню, де на обстеженні визначили трикістковий перелом зі зміщенням. Випадково при закритих дверях почула: «Буде сторохом при хаті». Душа рвалася, хотіла летіти, серце розбивалося ніби в скелі, а думки: ...мені ж лише 18; ні тата, ні мами – тільки ми, дві кровиночки, нікому не потрібні... та ще і я такий тягар... і за що так?..

Думками гортала Надія Євгенівна сторінки життя із безліччю запитань «чому і за що?», але відповіді не знаходила.

Збігали роки. І хлопці приходили, й сватачі, а в голові одна думка: куди тобі, Надю, такий?.. Всупереч таким лихим думкам, тітка Афія купляла нитки-муліне й учила її вишивати. Чимало картин і не одну скатертину, доріжку чи сорочку вишила.

- А в 1964-му році зимової пори мої допоміжні ноги знов підвели: послизнулася, знову гіпс. Ще й щитовидну виявили, тож - операція, за словами лікарів, невідкладна.

Страху, - розповідає пані Надія, - не було, бо яке у калік життя...

Проте після операції жила вірою і надією, що допомагало їй самостійно виживатись, а не занепасти.

Наприкінці січня Надія Євгенівна Козлюк відзначає 76-й рік із дня народження. Отже, приєднуючись до люблячого її брата Володі та його родини, сусідів і друзів у побажаннях цій чудовій, міцній духом жінці, багатьох років при душевному теплі, спокої та вірі в майбутнє.

Зоя КОНОПЛІЦЬКА,
депутат
Вінницької районної ради.

ли дівчинка ходила вряди-годи, бо нога нестерпно боліла й опухала. Вдома доглядала за обійттям, гонила кури з грядок. Тож нераз падала і плакала – нога не зросталася.

- Закінчила такі сім класів і попросилася на роботу, щоб хоч трішечки мати на прожиття; працювала нянею в молодшій групі дитсадка. У 17 років пішла в колгоспну ланку на буряки, та біль не дозволяв цілоденно втриматися на ногах - плакала крізь біль та знов ставала в ряди подруг, де буряки рядочками. Мою неміч помітили й перевели працювати в молочарню. Там, прибираючи й миючи бідони, послизнулась,

культури відбулися урочистості до державного свята. Розпочав же їх вітальним словом та екскурсом у минувшину директор БК О.О.Мазур. Про історичні події тих часів та шлях України до незалежності присутнім розповіли вчителі історії В.В.Головченко та Н.К.Бзовська. В своєму виступі очільник громади В.Б.Стецький закликав молодих людей бути свідомими патріотами своєї держави, адже вони - її майбутнє.

БУДЬМО СВІДОМИМИ ПАТРІОТАМИ

Із нагоди Дня Соборності та Свободи України у Вороновицькій СЗШ I-III ст. №1 було проведено низку заходів. Зокрема, 20-21 січня відбувся конкурс дитячих малюнків "Наша Батьківщина - Україна". 22 січня в актовій залі навчального закладу, за участі учнів та педагогів, селищного голови В.Б.Стецького, представників місцевих підприємств та організацій, громадськості, працівників Будинку

ОГОЛОШЕННЯ
З метою вивчення постійними комісіями районної ради питання «Про районний бюджет на 2014 рік» розпорядженням голови районної ради Щербатого С.К. перенесено пленарне засідання 25 чергової сесії районної ради 6 скликання на 03 лютого 2014 року о 10 год. 00 хв., яке відбудеться в залі засідань районної ради за адресою м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 17.

Пам'яті героїв Крут

В Агрономічненській середній загальноосвітній школі уже стало традицією кожного року 29 січня вшановувати пам'ять герой Крут. Вони - студенти, курсанти, шко-

лярі - були у своєму патріотизмові вищими за класові інтереси і, коли постала потреба, без вагань віддали молоде життя в ім'я волі свого народу.

**«Нема любові понад ту,
Що окропила кров'ю Крути,
І ту гарячу кров святу
Повік Україні не забути.»**

На урок-реквієм прийшли учні 5-11 класів, які мали змогу перейнятися героїзмом та болем тих далів січневих днів. Крути залишаються символом національної честі, хоча нас від них віддають роки.

У Стрижавці засудженим показали виставу «Біла хустинка»

Днями в'язні Стрижавської виправної колонії (№81) мали змогу переглянути спектакль «Біла хустинка». Його репрезентували представники осередку Всеукраїнської громадської організації «Об'єднання християн-військовослужбовців України». Відбувся захід за підтримки управління ДПТС України в Вінницькій області та адміністрації виправного закладу.

За сюжетом, зневірений у всьому Іван блукає світом і шукає притулку. За своє життя він наробив чимало: обманув своїх батьків, вкрав у них гроші. Герой хотів легкого і гарного життя, тому й здійснив чимало злочинів, за які відбував покарання у виправному закладі. Після звільнення чоловік почувався самотнім, нікому не потрібним. Однак на життєвому шляху він зустрів людей, які своєю добротою, любов'ю та вчинками змінили його світосприйняття. Іван наважується повернутися до своїх рідних, просити у них прощання та покаятись у вчинених гріхах. І саме біла хустинка є тією символічною річчю, що об'єднала сина з батьками.

За словами заступника начальника обласного управління ДПТС України Юрія Тимошенка показ таких вистав позитивно

впливає на засуджених:

«Захоплюючий сюжет не може залишити байдужим жодного. Показом цього спектаклю ми намагались доступатись до серця кожного присутнього і пробудити в ньо-

му відчуття любові, поваги, добра та каяття. А головне - замислитись над тим, який шлях привів їх у місця позбавлення волі, і як змінити своє життя на краще».

Працівники колонії проводять значну роботу спрямовану на позитивну мотивацію, перевиховання та виправлення засуджених. До цього процесу активно залучаються релігійні організації, громадськість та органи державної влади. На сьогодні Стрижавська установа співпрацює з 19 громадськими релігійними утвореннями.

Анатолій Бондар, голова Вінницького осередку Всеукраїнської громадської організації «Об'єднання християн-військовослужбовців України» зазначив: «Виконуючи свою роботу, ми віримо в те, що змінимо цих людей і вони почують Божий призив. Сподіваємося, що залишаючи стіни виправного закладу, вони не забудуть про духовні настанови, стануть на правильний шлях і повернуться до своїх рідних і близьких».

Завершилась зустріч подякою глядачів артистам та подарунком для найменшої акторки, 6-річної Христинки.

«Гість тижня»**Педагог від Бога**

Гість нашого видання цього тижня - прекрасна жінка та невтомний працівник освітнянської ниви заступник директора Михайлівської ЗОШ Оксана Федорівна Іванова. Вона живе та працює відповідно до свого педагогічного кредо:

**«Я орю перемоги у дитячій душі,
Засіваю піснями,
казками, добротом.
Щоб зросла моя
мрія променістим зерном.
Поможи мені, Боже,
так зібрати зерно,
Щоб засіяти надію
людям всім на добро».**

Народилася наша геройня у Вінниці, навчалась у школі №5. Розповідає, що з дитинства мріяла стати вчителем. Мама Оксани Федорівни, Меланія Ільківна, була організатором загону юних інспекторів руху в навчальному закладі та однією з тих, хто зароджував цей рух у столиці Поділля та області. Тож вона змалку прищепила інтерес та любов своїм дітям до цього. Починаючи з п'ятого класу, Оксана Федорівна була найактивнішим учасником загону ЮІР. Він був неодноразовим переможцем обласних та навіть всеукраїнських змагань. Це було настільки захопливо, організовано на високому рівні, що можна порівняти з окремо прожитим життям, про яке дуже пріємно згадувати і досі. Після школи дівчина продовжила навчатись у Вінниць-

лах усієї України. Оксана Федорівна розповідає, що її дуже тішить те, що у них в Михайлівці дівчатка й хлопчики знають, як себе поводити на дорозі, адже до школи вони йдуть перетинаючи дорогу зі жвавим рухом. Означені заняття спонукають юні до обговорення цієї належальної теми безпеки з батьками та однолітками.

Зараз пані Іванова разом із директором школи Юлією Кривешко мають за мету

кому педагогічному університеті та, маючи можливість повернутись викладачем до рідної школи, не зробила цього. Адже, зустрівши свою другу половину, повернулась до малої батьківщини у с. Михайлівка, звідти був родом батько. Відтак розпочала викладати в місцевій школі. У 1998 році на базі навчального закладу проводились змагання серед загонів ЮІР. І ось, поринувши у спогади, в знайоме середовище, Оксана Федорівна запропонувала директору школи створити свій загін ЮІР. І вже через рік підготувала команду дітей, що стала крашою в районі. Хлопчики та дівчатка із задоволенням долучилися до цієї справи, гурток успішно працює і до сьогодні. Керівництво навчального закладу активно підтримує його діяльність. Створено всі умови для заняття юні, а вона, в свою чергу, навчає інших учнів безпечній поведінці на дорозі. Коли ж виникла потреба в методичних матеріалах, робочих зошитах для дітей. Оксана Іванова у співавторстві з полковником міліції у відставці, видавцем Анатолієм Шрамком створила робочий зошит для вивчення Правил безпечної поведінки на дорозі для дітей з першого по четвертий клас. За ним, адаптованим до відповідного віку, доступно, в ігровій формі, починаючи з першого класу, діти навчаються правильній поведінці на дорозі. Пособники видано під грифом Міністерства освіти та науки і використовуються у шко-

відкриття спеціалізованого кабінету з вивчення правил дорожнього руху. Вони активно діють у цьому напрямку: вже зроблено ремонт, у планах прикрасити стіни кабінету світлинами з історії зародження руху ЮІР у Вінницькому районі. Окрім цього, наша геройня має ще одне захоплення - вона створила при навчальному закладі театральний гурток, де займаються всі охочі діти. Вони вже показали шкільному загалу виставу «Ревізор», пріоручено до ювілею Миколи Гоголя.

Дивуєшся, звідки в цій жінці стільки сили та натхнення, де бере час для втілення в життя всіх своїх задумів?! Немов читаючи мої думки, подолянка відповіла, що без підтримки своєї родини нічого цього не було б. Має вона люблячого чоловіка та двох чудових доньок, які в усюму допомагають та підтримують її. Доньки теж пішли педагогічною стежкою: старша працює в місцевій школі, а менша - тільки розпочала навчання. Ще, коли є вільна хвилина, полюбляє Оксана Федорівна вишивати рушники.

Тож хочеться висловити цій неординарній жінці сердечну вдячність за невтомну працю, за великий талант і благородне покликання сіяти мудрість і знання. Бажаємо вам відчути повноту і неповторності життя, здоров'я, невичерпних творчих сил, натхнення, щастя й людської щані. Нехай у всіх ваших починаннях буде супутником успіх!

Світлана ОСТАПЧУК.

Концерт до Дня Соборності

До Дня Соборності та Свободи України у великій концертній залі Вінницької дитячої музичної школи №2 відбувся творчий звіт викладачів.

Після урочистих фанфар концерт розпочався виступом оркестру народних інструментів (кер. В.Костшин). Колектив своїм чудовим виконанням завдав належного енергетично-запального тону учасникам заходу та глядачам.

Велике естетичне задоволення вони отримали від віртуозної гри солістів: О.Боровського (ксилофон), М.Беркуна (сопілка), В.Москаленка (баян), С.Ярошенка (труба), О.Горобець (домра) та майстерного вокального виконання М.Кубанової, Л.Черевик та С.Жевачевської. Гарне враження спровокували ансамблі: фортепіанні, хореографічний, струнний (О.Подгурська), вокальний (Л.Ількова) та естрадно-симфонічний

колорит та етнічний характер.

Відрадно, що всі викладачі школи продемонстрували високий виконавський рівень і сценічну культуру, за що отримали доброзвічливі, щирі оплески від поціновувачів мистецтва. На концерті

слушачі не стримували своїх почуттів, емоційно реагували на кожен виступ.

Різноманівкість оригінально побудованого святкового заходу, синтез видів мистецтва – все це органічно було поєднано в єдиному диво-віжно-творчому просторі. Урочисте дійство пройшло на одному диханні й не залишило байдужим жодного глядача, схвилювало щирі серця шанувальників мистецтва та залишило особливо зворушливі, незабутні спогади про чудовий День Соборності та Свободи України.

Оксана ЛІСЮК,
викладач Вінницької
дитячої музичної
школи №2.

оркестр (В.Остроухова).

Колоритно віддзеркалював виступи учасників концерту відеоряд. Він вносив свіжий струмінь у загальний контекст програми дійства та був змістовним її доповненням.

Приємно здивували глядачів викладачі художнього відділення О.Кульчицька та В.Тригубенко, які презентували виставку майстерно виконаних робіт, в яких відчувається неповторна глибина змісту, народний

Поет і композитор Зоя Красуляк

Після трьох братів у родині народилась дівчинка. Любила з мамою ходити до польської каплички і там слухати чудовий голос ненечки. Важка хвороба забрала найріднішу людину, коли Зої ще не було й дванадцяти літ. Довгий час сирітка ніяк не могла навіть вимовити дороге для неї слово "мама". Аж через десятиліття, коли в самої, після трьох синочків, "знайшлася" Оксана, з душі й серця ніби звалився важкий тягар.

Милосердний Бог не дав дитині зав'янити: бабуна Франя водила Зою до тієї ж каплички, а що внучка любила читати і особливо - казки, то старенка їх вигадувала й приправляла українськими та польськими прислів'ями. Як зінавтесь сама Зоя Іванівна, в дитинстві була "вредною", ховалася в бур'янах і на гориці й там читала і читала... А ще мала винятковий слух і голос, заспівувала й для старшокласників пісні на сцені.

Певна річ, бабуся Франческа бачила свою улюбленицю в якісь серйозній професії, але Зоя вибрала для навчання Тульчинське училище культури, бо від Чернівців, звідкіля родом, це порівняно недалеко.

Дівувати особливо не було як, тому вирішила: хто посватається, той і буде батьком їхніх дітей. Четверо дав Господь. Після народження двох синочків жінка вступила на заочне навчання до Київського інституту культури (режисерський факультет). Працювала на швейній фабриці, завклубом в селі Абрамівка, а коли відновився Чернівецький район - в Будинку культури.

Оточ, уже четверо дітей: готовувати, прати, прибирати, порати город і... співати. До того ж, пані Зоя освоїла гітару і, після виконання пісень з репертуару Анни Герман і Софії Ротару, почала творити й свої пісні...

Якось до Чернівців приїхав дует Любові та Віктора Анісімович. Знані артисти з цікавістю прослухали пісню Зої Красуляк "Грай, скрипала, грай". А відтак взяли до свого репертуару не лише її, але й "Несіть мене, коні" (стали з нею лауреатами), а коли виконували в Канаді "Танго кохання" - гля-

дачі встали і щиро аплодували. Дружба з дуетом триває: і сестра, і брат черпають із пісенного джерела щедрот чернівчанки...

Полум'яний вогонь її душі перелився у рядки й мелодію "Самотньої жінки". І саме вони надихнули співаків Миколу Свидюка і Станіслава Городинського створити власні пісні на її слова.

Відомий на Поділлі дует "Коханий і кохана" у складі Володимира Гуменчука і Наталії Мельник записали на фірмі "Мед", на основі творчого доробку Зої Красуляк, вже три альбоми. Пісні з них часто звучать по телебаченню та радіо.

Нині Зоя Іванівна Красуляк працює у Вінницькому обласному центрі народної творчості, сини працюють і вчаться в Києві. Живе з донечкою Оксаною в найманій хатинці у Селищі Тирівського району.

– Я не можу в міській квартирі без землі, квітів, трави, сонця і вітру. Дуже люблю природу, відчуваю її, ніби літаю з птахами у сній наяву. Слухаю дощ, здається він омиває та очищає мене, тому й не маю парасольки. Вникаю в непостійний вітер. А сніг і ліс навівають мінливу мелодію. Відчуваю їхню енергетику. Ми з ними на одному напівтоні чи нюансі... Наші пращури жили в гармонії з природою, навколоїши мінливим світом і Богом. У мене і дітей моїх віра закладена з народження. Створюю для нащадків таку атмосферу, де б панували злагода, мир і любов. Я не кажу синам, що люблю їх. Вони давно це знають і відчувають. Їх неможливо не любити. Це ж мої рідні діти! - говорить героянка моєї розповіді.

Її шанують і поважають не тільки діти, але й колеги по роботі, друзі та знайомі. Вона спокійна і лагідна, товариська і зовсім не конфліктна! Всі із неї задоволенням слухають добре поставлені, щирій і сердечний голос чарівної подолянки Зої Красуляк:

**Рідна моя пісне - пісне материнська,
Ти така ласкава, ніжна, гомінка.
Це дуже народу в пісні збереглася,
Про часи далекі нам розповіла.
Заспіваймо ж пісню, щоб вона сьогодні
В нашому серденку знову ожила!**

Ганна ВОЛОШЕНЮК.

Майстрина рогозоплетіння

У мальовничому селі Щітки, що у Вінницькому районі, мешкає та працює майстрина рогозоплетіння Галина Антонівна Заєць. Її захоплення, що згодом переросло в спосіб життя, має давнє коріння та пов'язане з історією села, котра ропочинається з XVI століття.

У церковних книгах згадується, що на вільну землю заселялися люди, які втікати від панів із Писарівки та інших біжніх сіл. Тут вони будували свої помешкання і стали займатись ремеслом - виготовляти кошики та щітки. Серед поселенців була родина сліпих, в якій всі виготовляли щітки. Саме з того часу (1770 р.) село має назву Щітки. Завдяки тому, що рогози біля місцевих водоймищ було достатньо, рогозоплетіння стало основним заняттям жителів. Традиції цього ремесла передаються з покоління в покоління. В Щітках з рогози виплітали все

- і взуття, і капелюхи, і кошики, і доріжки, й навіть одяг.

Отож, Галина Антонівна й передала навички від старших людей та сьогодні передає його молодому поколінню. Жінка народилася в с. Тростянець Ямпільського району. В мистецтво рогозоплетіння закохалася з того часу, як переїхала жити в Щітки. Вже 25 років вона дивує всіх своїми виробами. Раніше працювала бібліотекарем у

школі. Маючи за плечима курси художників-оформлювачів, вивчала споконвічне ремесло, а згодом оволоділа ним. Затим майстрина очолила шкільний гурток декоративно-прикладного мистецтва, де діти (4-9 класи) залюбки навчаються ремеслу своїх предків. Він був створений з метою відродити народний промисел і залучити юні до прикладного мистецтва.

- Починати роботу потрібно лише з гарними думками та настроєм. Рогоза має великі властивості, жоден з природних матеріалів не здатний на те. Матеріал еластичний та м'який. Якщо спробувати лише раз працювати з рогозою, то вже ніколи не вдасться її залишити, - розповідає жінка.

Галина Антонівна ділиться секретом та стверджує, що сировину найкраще заготовляти у вересні, бо в цей час її листки мають найбільшу міцність і гнучкість. Росте вона на берегах водойм, на болотах та спущених ставках. Зрізають рогозу гострим ножем під самий корінець. Вершочки листя обрізають, оскільки вони занадто тонкі. Далі матеріал сушать - найкраще це робити на дворі, на сонці. А перед початком плетіння висушену рогозу потрібно розлущити, розділити кожен листочек окремо. З однієї стеблини виходить 3-5 листочків.

Гуртківці з великою старанністю та наполегливістю ставляться до заняття рогозоплетінням. Спrijают цьому й майстер-класи, на які до школи Галина Антонівна запрошує відомих майстрів. Виготовляють корони, маски, костюми, капелюхи, які використовуються для літературних вечорів, новорічних свят. Перш, ніж зробити якусь річ, діти працюють над ескізами. Використовують різні матеріали: новорічний дощик, тканину, буси, клей, ро-

гуз, папір, фольгу тощо. Педагог прагне, аби хлопчики та дівчатка проводили свій вільний час із користю, займалися чимось приемним та перейняли всі тонкощі дав-

нього ремесла - рогозоплетіння.

Майстрина присвячує улюбленій справі весь вільний час. У колекції чимало прекрасних виробів, що не просто милують око, але й мають своє практичне застосування. Рогозяні постолики, корзини, сумки, капелюхи Галини Заєць користуються великою популярністю. Роботи жінки та її учнів часто експонуються на районних, обласних та всеукраїнських виставках й отримують гарні відгуки і високі нагороди.

Віта МАКОГОН.

Шефами стали російські ракетники

Днями в приміщені концертної залі "Плеяда" обласної філармонії відбулася організована товариством "Україна-Росія" і ветеранськими організаціями Вінниці та області святкова зустріч представників громадськості

й концерт, присвячений 360-й річниці Переяславської ради. У заході взяли участь представники Вінницької обласної ради та департаменту культури та туризму Вінницької облдержадміністрації, делегація із Російської Федерації у складі членів правління Міжнародного союзу громадських об'єднань "Київська Русь" генерал-лейтенанта Віктора Дръмова та заслуженого військового спеціаліста РФ, генерал-майора Валерія Бубля.

За підсумками попередніх - упродовж 2013 року - перемовин, під час урочистого заходу було підписано угоду "Про встановлення шефства" ВАТ "Корпорація "Рособщемаш" (м. Москва) над Вороновицьким музеєм авіації та космонавтики ім. О.Ф. Можайського. Документ, який завізували генерал-лейтенант Віктор Дръмов та директор закладу культури Віктор Демяненко, передбачає активизацію культурних зв'язків у контексті "народної дипломатії". Зокрема, "Корпорація "Рособщемаш" сприятиме залученню до допомоги музею підприємств, установ та організацій аero-

космічної галузі, популяризації його діяльності, обміну інформацією.

Прикметно, що вже нині росіяни підкріпили свої наміри конкретною справою. Вороновицькому музею авіації та космонавтики ім. О.Ф. Можайського вони передали сертифікат та емблеми, що побували в космосі під час першого стикування станції "Мир" і космічного корабля "Атлантіс" у 1995 році, книги, DVD-записи документальних фільмів телестудії "Роскомос" та ін.

Наш кор.

